

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The voice from heaven declared, "This is My beloved Son, with whom I am well-pleased; listen to Him!"

Coming Down the Mountain

Before the LORD spoke to the people from atop Mount Sinai, He told Moses, "Behold, I will come to you in a thick cloud, so that the people may hear when I speak with you and may also believe in you forever" (Exodus 19:9). The transfiguration on the high mountain accomplished the same objective with regard to Yeshua and his disciples. The LORD came in a thick cloud and spoke upon a mountain to endorse the prophet like Moses. The three frightened disciples henceforth believed in Yeshua forever.

At the sound of the terrifying voice from heaven, the disciples collapsed face down on the ground—their bodies reflexively prostrating before the Almighty. Each of the three disciples could later recount, in the words of the prophet Daniel, "No strength was left in me, for my natural color turned to a deathly pallor, and I retained no strength. But I heard the sound of his words; and as soon as I heard the sound of his words, I fell ... with my face to the ground. Then behold, a hand touched me" (Daniel 10:8-10).

The Master gently shook them, saying, "Get up, and do not be afraid" (Matthew 17:7). They lifted their eyes and looked around. The brilliant, luminous cloud had dissipated. "They looked around here and there but did not see anyone else except for Yeshua alone with them" (Mark 9:8). The mysterious visitors had vanished with it. Only the Master remained. He no longer shone like the sun; His garments no longer blazing white. He seemed plain and ordinary, a dark silhouette against the first light of dawn.

Yeshua led them back down the way they had come. The disciples kept silent. For a long while, no one spoke. At length, the Master commanded them, "Tell the vision to no one until the Son of Man has risen from the dead" (Matthew 17:9). The disciples agreed to secrecy, but they still did not know what He meant by rising from the dead. Falling a few paces behind the Master, Simon Peter and sons of Zebedee

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

De stem uit de hemel verklaarde: "Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie ik welbehagen heb; luistert naar Hem!"

Van de Berg Komende

Voordat de HEERE tegen het volk sprak vanaf de top van de Sinai, zei Hij tegen Mozes: "Ziet, Ik zal naar u komen in een dikke wolk, zodat het volk kan horen als Ik met u spreek en ook voor eeuwig in u geloven" (Exodus 19:9). De gedaanteverandering op de hoge berg bereikte hetzelfde doel met betrekking tot Yeshua en zijn discipelen. De HEERE kwam in een dikke wolk en sprak op een berg om de profeet zoals Mozes te onderschrijven. De drie verschrikte discipelen geloofden voortaan in Yeshua voor altijd. Bij het geluid van de angstaanjagende stem uit de hemel vielen de discipelen met hun gezicht naar beneden op de grond – als in een reflex wierpen hun lichamen zich neer voor de Almachtige. Elk van de drie discipelen zou later, met de woorden van de profeet Daniël, kunnen zeggen: "Er bleef geen kracht in mij achter, want mijn natuurlijke kleur werd een lijkkleur en ik hield geen kracht over. Maar ik hoorde het geluid van zijn woorden; en zodra ik het geluid van zijn woorden hoorde, viel ik ... met mijn gezicht naar de grond. Daarna, zie, een hand raakte me aan" (Daniël 10:8-10).

De Meester schudde voorzichtig aan hen en zei: "Sta op en wees niet bang" (Mattheüs 17:7). Ze hieven hun ogen op en keken om zich heen. De briljante, lichtgevende wolk was verdwenen. "Ze keken rond en rond, maar zagen niemand anders dan alleen Yeshua bij hen" (Markus 9:8). De mysterieuze bezoekers waren verdwenen. Alleen de Meester was gebleven. Hij scheen niet meer als de zon; Zijn kleding was niet langer vlammend wit. Hij leek zoals altijd, gewoon, een donker silhouet tegen het eerste licht van de dageraad.

Yeshua leidde ze terug langs dezelfde weg waarop ze waren gekomen. De discipelen bleven stil. Gedurende lange tijd sprak niemand. Ten slotte beval de Meester hun: "Vertel het visioen aan niemand, tot de Zoon des mensen uit de doden is opgestaan" (Mattheüs 17:9). De discipelen gingen akkoord met de geheimhouding, maar ze wisten nog steeds niet wat Hij bedoeld had met uit de doden opstaan. Simon Petrus en de zonen van Zebedeus kwamen een paar stappen achter de

began to furtively exchange whispered speculation.

The disciples had not heard the conversations between Yeshua and the heavenly messengers, and they were still unprepared to deal with His predictions about suffering, death, and resurrection. Surely He meant “rising from the dead” as a metaphor for some deeper, mystical revelation. Perhaps rising from the dead meant the resurrection of the Davidic monarchy? Perhaps He referred to the resurrection of the righteous which comes at the end of the age. Lost in the supposed symbolism, the disciples were prepared to accept any esoteric possibility over the literal and simple meaning of His words. Many years later, Simon Peter recounted the incident on the high mountain. He remembered the Messiah like a lamp shining in a dark place. In his view, the experience verified the Messianic testimony of the prophets; it made the prophetic word more sure:

For we did not follow cleverly devised tales when we made known to you the power and coming of our Lord Jesus Christ, but we were eyewitnesses of His majesty. For when He received honor and glory from God the Father, such an utterance as this was made to Him by the Majestic Glory, “This is My beloved Son with whom I am well-pleased”—and we ourselves heard this utterance made from heaven when we were with Him on the holy mountain. So we have the prophetic word made more sure, to which you do well to pay attention as to a lamp shining in a dark place, until the day dawns and the morning star arises in your hearts. (2 Peter 1:16-19)

meester aan, en begonnen speculatief onder elkaar te fluisteren.

De discipelen hadden de gesprekken tussen Yeshua en de hemelse boodschappers niet gehoord, en ze waren nog steeds niet voorbereid om met zijn voorspellingen over lijden, dood en opstanding om te gaan. “Opstaan uit de doden”, bedoelde Hij zeker als een beeld voor een diepere, mystieke openbaring. Misschien betekende opstanding uit de doden de opstanding van het koningschap van David? Misschien verwees Hij naar de opstanding van de rechtvaardigen die aan het einde van de tijd komt. Verloren in de vermeende symboliek, waren de discipelen bereid om elke esoterische mogelijkheid te accepteren over de letterlijke en eenvoudige betekenis van Zijn woorden. Vele jaren later vertelde Simon Petrus het incident op de hoge berg opnieuw. Hij herinnerde zich de Messias als een lamp die op een donkere plaats schijnt. Naar zijn mening heeft de ervaring het Messiaanse getuigenis van de profeten bevestigd; het maakte het profetische woord zekerder:

Want niet door vernuftig verzonnen fabels te volgen hebben wij u de kracht en de komst van onze Heer, Jezus Christus, bekendgemaakt, maar doordat wij ooggetuigen van diens grootheid zijn geweest. Want hij heeft van God de Vader eer en heerlijkheid mogen aannemen, toen door de verheven heerlijkheid zo’n stemgeluid tot hem werd gericht: ‘mijn zoon, mijn geliefde is hij, in hem heb ik welbehagen gekregen’ (Jes. 42,1). En dit stemgeluid hebben wijzelf uit de hemel tot hem gericht horen worden toen wij met hem waren op de heilige berg, en wij houden het profetische woord nu nog meer voor vast, en ge doet wel als ge u daarbij houdt als bij een lamp die schijnt op een donkere plek, totdat de dag gaat gloren en de morgenster opgaat in uw harten; (2 Petrus 1:16-19, Naardense)